

Ενημερωτικό σημείωμα

Όπως είναι ήδη γνωστό, η υπ' αριθμ. 2287/2015 απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ έκρινε ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ τις περικοπές που επιβλήθηκαν με τους νόμους 4051/2012 και 4093/2012, δηλαδή:

1. Τις περικοπές που επιβλήθηκαν στις κύριες και επικουρικές συντάξεις από το 2012 και μετά.
2. Όσον αφορά τα Δώρα και το επίδομα αδειας, κρίθηκε αντισυνταγματική μόνο η πλήρης περικοπή τους. Άρα, κατά την κρίση του ΣτΕ, θα πρέπει να χορηγηθούν και πάλι, μέχρι του ύψους που όριζε ο προηγούμενος νόμος και όχι πλήρη.

Σε συνέχεια της υπ' αριθμ. 2287/2015 απόφασης της Ολομέλειας του ΣτΕ, αντισυνταγματικές, ως αντίθετες, στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) κρίθηκαν οι περικοπές των συντάξεων που έγιναν στους πρώην καθηγητές των ΑΕΙ, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 1506/2016 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, γεγονός που σημαίνει ότι οι συντάξεις των καθηγητών των ΑΕΙ πρέπει να επιστρέψουν στα επίπεδα του Ιουλίου 2012 -αυξημένες κατά 12%- και να καταβληθούν στους δικαιούχους αναδρομικά από τότε που έλαβαν χώρα οι διαφορές αποδοχών, όπως κρίθηκε και με τους ένστολους, τους δικαστικούς και τους ιατρούς του ΕΣΥ.

Στην εν λόγω απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου αναφέρεται δε χαρακτηριστικά ότι «ο κοινός νομοθέτης δύναται να θεσπίζει μέτρα περιστολής των δημοσίων δαπανών που συνεπάγονται σοβαρή οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών του πληθυσμού και ιδίως όσων λαμβάνουν μισθό ή σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο. Αυτή, όμως, δεν μπορεί να είναι απεριόριστη, αλλά έχει ως όριο τις αρχές της αναλογικότητας, της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών και του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, οι οποίες επιτάσσουν το βάρος της δημοσιονομικής προσαρμογής να κατανέμεται μεταξύ όλων των κατηγοριών απασχολούμενων, τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, όπως και των ασκούντων ελευθέριο επάγγελμα, δεδομένου, μάλιστα, του ότι η βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών είναι προς όφελος όλων».

Σημειωτέον ότι, αντίθετα με την απόφαση του ΣτΕ, η οποία, δικαιώνοντας τους εν ενεργεία πανεπιστημιακούς, έκρινε ότι μπορούν να εισπράξουν αναδρομικά μόνο όσοι είχαν την πρόνοια να προσφύγουν στα δικαστήρια, η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τους συνταξιούχους δεν θέτει τέτοιους περιορισμούς. Ειδικότερα, αξίζει να αναφερθεί ότι η αντισυνταγματικότητα διαπιστώνεται στην ανωτέρω απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου χωρίς χρονικούς περιορισμούς που συνήθως θέτουν τελευταία οι δικαστικές αποφάσεις στα χρονικά όρια της αναδρομικότητας και στο ποιοι μπορούν να επωφεληθούν από την κήρυξη της¹, για να μην προκληθεί νέος αιφνιδιασμός, ενόψει της συνεχιζόμενης κρίσης.

Αναφορικά με το οικονομικό σκέλος της δικαστικής διεκδίκησης, για τους συμμετέχοντες στην παραπάνω διαδικασία, τα έξοδα που θα πρέπει να προκαταβληθούν, με τα σημερινά δεδομένα, είναι τα εξής:

¹ Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η εν λόγω απόφαση όριζε ότι η ισχύς της αντισυνταγματικότητας άρχεται από τη δημοσίευση της απόφασης, δηλαδή την 10/06/2015. Έτσι, αναδρομική αποζημίωση μέχρι εκείνου του σημείου (δηλαδή μέχρι 10/06/2015) δικαιούνται μόνο όσοι είχαν μέχρι τότε προσφύγει στα Δικαστήρια, διότι, αλλιώς, όπως αναφέρει στο σκεπτικό της η απόφαση, θα δημιουργείτο υπέρμετρη επιβάρυνση των δημοσίων οικονομικών. Οι υπόλοιποι δικαιούνται να αναζητήσουν αναδρομική αποζημίωση από εκείνο το χρονικό σημείο και μετά (δηλαδή από 10/06/2015 και εφεξής), αιτούμενοι την επαναφορά των συντάξεών τους στα επίπεδα του 2012.

1) για την κατάθεση της ομαδικής αγωγής στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, το κόστος ανέρχεται σε 100,00 ευρώ ανά άτομο, στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα έξοδα για την επίδοση και συζήτηση της αγωγής. Δεν περιλαμβάνεται μόνο το ποσό του αγωγοσήμου, το οποίο θα προσδιοριστεί ανάλογα με το τελικό ύψος της απαίτησης και θα είναι καταβλητέο το αργότερο εντός 2 μηνών προ του προσδιορισμού της δικασίμου.

2) για την κατάθεση έφεσης (σε περίπτωση έκδοσης απορριπτικής πρωτοβάθμιας απόφασης) στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, το κόστος ανέρχεται, με τα σημερινά δεδομένα, σε 150,00 ευρώ ανά άτομο.

Σε περίπτωση επιτυχούς έκβασης της δίκης στο Εφετείο, κατά το στάδιο της έκδοσης τελεσίδικης απόφασης, η δικηγορική αμοιβή ορίζεται, ανά άτομο, σε ποσοστό 12%, πλέον ΦΠΑ, επί των μικτών καταβλητέων ποσών.

Προβαίνοντας, τέλος, σε μια, κατά προσέγγιση, εκτίμηση για το ποσοστιαίο όφελος επί της συντάξεως που μπορεί να προσδοκά κανείς, σε περίπτωση επιτυχούς έκβασης της δίκης, αυτό θα ανερχόταν στο ποσοστό του 12% περίπου επιπλέον.